

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากนโยบายของรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาเมื่อวันอังคารที่ 30 ธันวาคม 2551 รัฐบาลได้กำหนดนโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรกอย่างชัดเจน คือ จากนโยบายด้านการรักษาและการเพิ่มรายได้ของประชาชน ด้านการสร้างหลักประกันด้านรายได้แก่ผู้สูงอายุที่มีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ หรือไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองได้ โดยจัดสรรเบี้ยยังชีพแก่ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ที่แสดงความจำนงโดยการขอขึ้นทะเบียนเพื่อขอรับการสงเคราะห์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งเป็นไปตามหลักการกระจายอำนาจ ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 รัฐบาลมอบอำนาจในการบริหารงานตามภารกิจต่าง ๆ โดยหลักการกระจายอำนาจให้อิสระแก่ท้องถิ่นเพื่อปกครองตนเอง มีอิสระในการกำหนดทิศทางการบริหารท้องถิ่นของตนเอง รวมทั้งมีอิสระในการบริหารงานทั้งทางด้านบริหารกำลังคนและงบประมาณ องค์กรบริหารส่วนตำบล ในฐานะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความสำคัญ คือ เป็นองค์กรตามกฎหมายที่ทำหน้าที่บริหารจัดการพัฒนาตำบล หมู่บ้าน และชุมชน ตามนโยบายกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นที่เป็นองค์กรที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนฐานราก มีความอิสระและมีความคล่องตัวในการบริหารงานภายในกรอบที่กฎหมายกำหนด ทำให้สามารถแก้ไขปัญหา อำนวยความสะดวก และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็ว เป็นองค์กรที่มีผู้แทนประชาชนเข้าไปบริหารงานทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ คือ สมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนตำบล และฝ่ายบริหาร คือ นายกองจัดการบริหารส่วนตำบล ด้วยการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนอย่างเต็มรูปแบบ ทำให้การแก้ไขปัญหาและการพัฒนาตำบล หมู่บ้านตรงกับความต้องการอันแท้จริงของประชาชน

จากภารกิจหลักขององค์กรบริหารส่วนตำบลหนองเหล็ก 15 ภารกิจ ที่มุ่งเน้น คือ ภารกิจหลักที่ 1 พัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรให้เพียงพอต่อความต้องการของพี่น้องประชาชน ภารกิจหลักที่ 2 พัฒนาและปรับปรุง ปัจจัยพื้นฐาน การผลิตที่ปลอดภัย

จากสารพินด้วยการลดใช้ปุ๋ยเคมี ภารกิจหลักที่ 3 พัฒนาและปรับปรุงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ
 คุณภาพของสินค้าทางการเกษตร ปศุสัตว์ การประมง เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับกลุ่มอาชีพ
 ภารกิจหลักที่ 4 การสร้างระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณสุขโลก และสาธารณสุขปการ
 ที่มีประสิทธิภาพ และสนับสนุนแนวทางการพัฒนาชุมชนตำบล ภารกิจหลักที่ 5 การสร้าง
 โอกาสให้กับประชาชน สามารถเข้าถึงการบริการทางการศึกษา ทั้งใน และนอกระบบ
 การศึกษา และสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาเพื่อพัฒนากำลัง แรงงาน ให้มีความรู้ใน
 วิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างทักษะการแข่งขัน และเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน และ
 ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณธรรม จริยธรรม ภารกิจหลักที่ 6 การเพิ่มประสิทธิภาพ ในการ
 จัดการสิ่งแวดล้อม ให้เกิดสภาวะแวดล้อมที่ดีของชุมชนอย่างยั่งยืน ภารกิจหลักที่ 7 การ
 พัฒนาศักยภาพของคน และชุมชนให้เข้มแข็ง และสามารถพึ่งตนเองได้ รวมทั้งการรักษา
 ความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชุมชน ภารกิจหลักที่ 8 พัฒนาและส่งเสริมสินค้า
 OTOP ภายในตำบล เพื่อยกระดับทางคุณภาพ ได้มาตรฐาน สามารถแข่งขันภายใน นอก
 ประเทศได้ ภารกิจหลักที่ 9 พัฒนา และส่งเสริมด้านการตลาด เพื่อจำหน่ายสินค้า เชื่อมโยง
 กับตำบล และอำเภอ อื่น ๆ ได้ ภารกิจหลักที่ 10 เพิ่มปริมาณ โครงการซ่อม/สร้างบ้านให้กับ
 ผู้ยากไร้ ภายในชุมชน ภารกิจหลักที่ 11 สนับสนุน และส่งเสริมการศึกษา เพื่อพัฒนา
 ภารกิจหลักที่ 12 พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหาร และการบริการให้มี
 ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการที่ดี ภารกิจหลักที่ 13 การสร้างระบบ
 บริหารจัดการที่ดี โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วม ร่วมในการตัดสินใจ การวางแผนพัฒนา การ
 ตรวจสอบ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการบริหารและการปกครอง ภารกิจหลักที่ 14 การ
 สร้างความเข้มแข็งด้านการเงิน การคลัง โดยการปรับปรุงกระบวนการบริหารการเงิน การ
 คลัง เพื่อให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่และภารกิจที่มีอยู่เดิม และที่ได้รับโอนจากการกระจาย
 อำนาจจากรัฐท้องถิ่น ภารกิจหลักที่ 15 พัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กร
 ชุมชน ทุกระดับ รวมทั้งการสร้างเครือข่ายองค์กร

จากภารกิจที่ 7 ด้านการพัฒนาศักยภาพของคน และชุมชนให้เข้มแข็ง และ
 สามารถพึ่งตนเองได้ รวมทั้งการรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชุมชน องค์การ
 บริหารส่วนตำบลหนองเหล็กก็ได้ดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลมาโดยตลอด ในเรื่อง
 การดูแลผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ป่วยเอดส์ จากที่ผ่านมารัฐบาลได้ตระหนักถึงปัญหาผู้สูงอายุ
 ที่อยู่ในชุมชน จึงได้จัดรูปแบบการช่วยเหลือผู้สูงอายุเพื่อให้สามารถดำรงชีพอยู่ในชุมชน
 แทนการเข้ามาอยู่ในสถานสงเคราะห์ของรัฐ จึงจัดเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ซึ่งได้เริ่ม

ดำเนินการมาตั้งแต่ปี 2536 ในระยะแรกอยู่ในความรับผิดชอบของกรมประชาสงเคราะห์ หรือปัจจุบัน คือ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ทำหน้าที่จ่ายเงินให้กับผู้สูงอายุทุกจังหวัด คนละ 300 บาทต่อเดือน ต่อมาในปี 2544 รัฐบาลมีนโยบายกระจายอำนาจและแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และได้กำหนดให้มีการถ่ายโอนภารกิจเบี้ยยังชีพให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปี 2546 และเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2549 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบ ให้ปรับเพิ่มเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพจาก 300 บาท เป็น 500 บาท นับตั้งแต่ได้มีการถ่ายโอนภารกิจดังกล่าวให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้จัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้สูงอายุที่มีเพิ่มขึ้น จึงออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถตั้งงบประมาณสงเคราะห์เบี้ยยังชีพได้ตามสถานการณ์คลังของแต่ละองค์กร ซึ่งระเบียบฉบับนี้ได้ให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพิจารณาคัดเลือกผู้มีคุณสมบัติ การจัดลำดับผู้ได้รับการสงเคราะห์โดยประชาคมท้องถิ่น การเพิกถอนและการอนุมัติรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับการสงเคราะห์ ไปจนถึงการจ่ายเงินสงเคราะห์ นั้น

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเหล็กได้ดำเนินการให้บริการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ซึ่งมีกระบวนการในการให้บริการจ่ายเบี้ยยังชีพ ดังนี้ คือ การประชุมประชาคมในหมู่บ้าน ประชาสัมพันธ์ให้ผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเหล็กรับทราบในการได้รับเบี้ยยังชีพ รับลงทะเบียนผู้สูงอายุที่มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพ พิจารณาจัดลำดับผู้ได้รับเบี้ยยังชีพ โดยพิจารณาผู้ที่มีอายุมากที่สุดเป็นอันดับแรกและขั้นตอนสุดท้าย คือการจ่ายเบี้ยยังชีพ ซึ่งในขั้นตอนการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเหล็กได้ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ เดือนละ 1 ครั้ง โดยดำเนินการจ่าย 2 วิธี คือ วิธีที่ 1 ให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเหล็กในแต่ละหมู่บ้านนำเงินเบี้ยยังชีพไปจ่ายให้กับผู้สูงอายุตามหมู่บ้านของตนเอง วิธีที่ 2 คือ เจ้าหน้าที่จากองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเหล็ก ออกไปจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุนอกสถานที่ ซึ่งวิธีที่ 2 นี้ จะดำเนินการอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง เพื่อจะได้รับทราบปัญหา ข้อเสนอแนะจากผู้สูงอายุและประชาชนที่รับบริการจากองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเหล็ก ซึ่งจะดำเนินการสลับสับเปลี่ยนไป

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเหล็กได้รับจัดสรรเงินอุดหนุนเบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุจากรัฐบาล จำนวน 329 คน ได้รับเบี้ยยังชีพเป็นเงิน

จำนวน 500 บาท และมีผู้สูงอายุที่ขึ้นบัญชีไว้ จำนวน 496 คน ในจำนวนนี้มีผู้สูงอายุที่
 คุณสมบัติครบในเดือนเมษายน 2552 ที่ขึ้นบัญชีสำรองไว้ จำนวน 37 คน เมื่อเดือน
 เมษายน 2552 ซึ่งในวันที่ 12 เมษายน เป็นวันผู้สูงอายุแห่งชาตินั้น องค์การบริหารส่วน
 ตำบลหนองเหล็กและสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเหล็กจึงได้ประชุม และพิจารณา
 จ่ายเงินสงเคราะห์ซึ่งเป็นเงินรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเหล็กเองให้ผู้สูงอายุ
 จำนวน 496 คน จึงได้เบิกจ่ายงบประมาณมาเพื่อจ่ายเป็นเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพให้กับ
 ผู้สูงอายุในอัตราคนละ 200 บาท แต่หลังจากรัฐบาลได้มีนโยบายตามโครงการส่งเสริม
 สร้างหลักประกันรายได้ให้แก่ผู้สูงอายุตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชา
 ชีวะ และตามระเบียบคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเบี้ยยังชีพ
 ผู้สูงอายุ พ.ศ. 2552 กำหนดให้ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปี บริบูรณ์ขึ้นไป โดยเป็นผู้ที่เกิดก่อน
 วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2492 ที่ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนไว้ ให้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพทุกคนนั้น
 องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเหล็กจึงได้ขึ้นทะเบียนผู้สูงอายุจำนวนนี้ เพื่อให้ได้รับเงิน
 เบี้ยยังชีพจากรัฐบาล ในอัตรา เดือนละ 500 บาท ซึ่งรวมกับจำนวนเดิมที่ได้รับ 500 บาท
 อยู่แล้ว รวมทั้งสิ้นเป็นจำนวน 680 คน และจำนวนผู้สูงอายุที่เหลือจากที่ได้รับจัดสรรจาก
 รัฐบาล จำนวน 162 คน ให้ได้รับจากเงินรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเหล็ก
 รวมเป็นทั้งสิ้น 842 คน (ข้อมูลจากส่วนสวัสดิการสังคม องค์การบริหารส่วนตำบลหนอง
 เหล็ก ณ เดือน กันยายน 2552)

จากการดำเนินงานในการให้บริการการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุของ
 องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเหล็กที่ผ่านมา ยังมีผู้สูงอายุจำนวนหนึ่งไม่เข้าใจใน
 วิธีการจ่ายเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเหล็กจนทำให้เกิดมีเรื่องร้องเรียน
 ขึ้น ประกอบกับองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเหล็กยังไม่มีการประเมินความพึงพอใจของ
 ผู้สูงอายุในการรับบริการในเรื่องการจ่ายเบี้ยยังชีพมาก่อน และเพื่อให้เป็นไปตามพระราช
 กฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ซึ่งมีการ
 ดำเนินการปฏิรูประบบราชการ มีการกำหนดนโยบายในรูปแบบของแผนยุทธศาสตร์การ
 พัฒนาระบบราชการ รัฐบาลได้ออกพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหาร
 กิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
 โดยมีความประสงค์จะให้ใช้บังคับกับส่วนราชการในทุกกระทรวง ทบวง กรม ทั้งที่เป็น
 ราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคนั้น ผู้ศึกษาซึ่งเป็นบุคลากรในสังกัดองค์การ
 บริหารส่วนตำบลหนองเหล็ก จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของผู้สูงอายุที่มีต่อ

การให้บริการการจ่ายเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเหล็กทั้งสามด้าน คือ ด้านกระบวนการขั้นตอนและวิธีการ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้สูงอายุ ว่าอยู่ในระดับใด เพื่อให้ได้รู้ว่าผู้สูงอายุมีความพึงพอใจในการให้บริการจ่ายเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเหล็กหรือไม่อย่างไร และเพื่อรับทราบปัญหาและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เพื่อให้หน่วยงานได้นำไปปรับปรุงหรือใช้เป็นแนวทางในการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพให้มีประสิทธิภาพ ผู้สูงอายุพอใจในการให้บริการการจ่ายเบี้ยยังชีพต่อไป

คำถามการศึกษา

1. ความพึงพอใจของผู้สูงอายุที่มีต่อการให้บริการการจ่ายเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเหล็ก อยู่ในระดับใด
2. ผู้สูงอายุ มีปัญหาและข้อเสนอแนะในการให้บริการการจ่ายเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเหล็กเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้สูงอายุที่มีต่อการให้บริการการจ่ายเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเหล็ก อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
2. เพื่อศึกษาปัญหา และข้อเสนอแนะที่มีต่อการให้บริการการจ่ายเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเหล็ก อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ในการศึกษาความพึงพอใจของผู้สูงอายุที่มีต่อการให้บริการการจ่ายเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเหล็ก อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม 3 ด้าน คือ
 - 1.1 ด้านกระบวนการขั้นตอนและวิธีการ
 - 1.2 ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ
 - 1.3 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้สูงอายุ
2. ขอบเขตด้านพื้นที่ การศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตพื้นที่ที่จะศึกษาคือ ตำบลหนองเหล็ก อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

3. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โดยศึกษาเฉพาะผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ ตำบลหนองเหล็ก

3.1 ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง ผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจาก องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเหล็ก จำนวน 842 คน (ข้อมูล ณ เดือน กันยายน 2552)

3.2 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 272 คน โดยวิธีการหาจากขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ยามาเน (Taro Yamane)

4. ระยะเวลาในการดำเนินการศึกษา ระหว่างภาคเรียนที่ 2 – 3 / 2552

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของผู้สูงอายุที่มีต่อการให้บริการ การจ่ายเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเหล็กทั้งสามด้าน คือ ด้าน กระบวนการขั้นตอนและวิธีการ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

1.1 ด้านกระบวนการขั้นตอนและวิธีการ หมายถึง องค์การบริหารส่วน ตำบลหนองเหล็กมีกระบวนการในการดำเนินการพิจารณา มีขั้นตอนการให้บริการ การ พิจารณาคัดเลือกผู้มีคุณสมบัติ การจัดลำดับผู้ได้รับการสงเคราะห์ มีความรวดเร็วในการ ให้บริการ การประชาสัมพันธ์ การให้บริการข้อมูลข่าวสาร และมีความรับผิดชอบ

1.2 เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ หมายถึง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างตามภารกิจ และพนักงานจ้างทั่วไป สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเหล็ก อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ให้บริการด้วยความเต็มใจ มีความรู้ความชำนาญ มีความซื่อสัตย์ น่าเชื่อถือ มีความเข้าใจในความต้องการ ของผู้สูงอายุ มีด้านความโปร่งใส ความเป็นธรรม ความรับผิดชอบ มีความถูกต้องในการ ให้บริการ มีความเป็นธรรมในการจ่ายเบี้ยยังชีพ

1.3 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการ หมายถึง การให้บริการทั้ง ในบริเวณสถานที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเหล็ก และการให้บริการนอกสถานที่ บริเวณพื้นที่ ที่ถูกจัดขึ้นเพื่อรองรับผู้มาใช้บริการตลอดจนสรรพสิ่ง ที่รองรับบริการ ความ สะดวกสบายและปลอดภัย

2. ผู้สูงอายุ หมายถึง ผู้ที่มีอายุ 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ซึ่งเป็นผู้ที่เกิดก่อนวันที่ 1 เมษายน 2492 และได้รับเบี้ยยังชีพ จากองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเหล็ก อำเภอโกสุม พิสัย จังหวัดมหาสารคาม

ประโยชน์การศึกษา

1. เป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาการบริหารจัดการ และการให้บริการการ
จ่ายเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเหล็ก ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. เป็นแนวทางในการแก้ปัญหา และข้อเสนอแนะในการให้บริการการ
จ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเหล็ก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY